

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd denuò motus in ecclesia exorti sunt, & de Antiocheno concilio, quod
fidem Nicænä confirmavit, & quid ad Iouianum Imperatorem scripserit.
Capvt IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

Romanis antè pensitauerant, remittere. Cumq; præterea experientia didicisset imperium propter iram diuinam in Iulianum, qui ante ipsum regnauerat, accensam, acerbè afflictatū fuisse, abiecta omni cunctatione, scripsit ad præfides nostratum prouinciarum, vt in ecclesias frequentes conuenirent, & diuinum numen studiose colerent, docerentque suos solam religionem Christianam verum Dei cultum in se complecti. Porro ecclesiis, & clericis, viduis & virginibus immunitatem reddidit, & si quid aliud vel ad commodum, vel ad honorem religionis nostræ à Constantino ac liberis suis aut donatum, aut lege sancitum fuisset, postea autem à Iuliano illis ablatum. Misit item ad secundum præsidem generalem edictum, quod iubebat, vt qui sacratam virginem vel ad nuptias contrahendas pelli-
Adiudice Lu-
therani
 cere conaretur, vel lasciuo solum obtutu aspiceret, maximè omnium si per vim rapere tentaret, capitis supplicio mulctaretur. Istam legem ideò tulit, quòd quidam improbi viri, regnante Iuliano, tales virgines vel vi, vel persuasione ad hanc corruptelam inductas sibi connubio iunxissent: quemadmodum fieri solet, cum religionis statu perturbato, turpis libido id genus sceleris consciscendi impunitatem proponat.

Quòd denuò motus in ecclesia exorti sunt, & de Antiocheno concilio, quod fidem Nicanā confirmauit, & quid ad Iouianum Imperatorem scripserit. CAPVT IIII.

IAM verò quæstiones de integro & disputationes de doctrina fidei ab ecclesiarum præfidibus agitari ceptæ sunt. Nam dū regnabat Iulianus, propterea quòd summa religionis Christianæ omnino in discrimine versabatur, à disceptando omnes se temperarunt: communiterque inter se Deum supplices orabant, vt ipsis propitium se ostenderet. Atque ita natura humana comparatum est, vt cum ab exteris iniuriam acceperint, cum suis concordiam habeant & pacem: cum autem sint malis ab exteris importatis liberati, ipsi inter se seditionem & discordiam concitent. Sed quibus rebus, aut gētibus istud acciderit, non est

SOZOMENI HISTOR.

non est in præsentiarum commemorandum. Per idem ferè
 tēpus Basilius episcopus Ancyræ, Siluanus Tarfi, Sophro-
 nius Pompeiopolis, & alij, qui vnà cum his sunt hæresim
 Anomianorū auersati, & filium patri non consubstantia-
 lem, sed substantia similem dixerunt, libellum ad impera-
 torem mittebant: in quo fatebantur gratias Deo agendas
 esse, quòd eum imperio Romano præfecerat. Postulabātq;
 vt vel acta concilij Ariminensis, ac Seleucensis rata mane-
 rent, & ea quæ quorūdā studio ac potētia decreta fuissent
 abrogarentur, vel vt modus ille, qui ante concilia habita
 in ecclesijs seruatus fuisset, teneretur: dareturque potestas
 omnibus vbiq; episcopis, vt quo in loco ipsi vellent, se-
 paratim, nullo alio cū illis cōmunicāte in vnū conuenirēt,
 & vt ea, quæ instituebātur à nōnullis, qui aliquid seorsum
 moliri, & ita homines in fraudem impellere cuperent, vt
 regnante Constantio acciderat, neutiquā ex eorum sentē-
 tia procedere permitterētur. Significabant etiam se ad ca-
 stra nolle accedere, ne molestiam ei exhibere viderentur.
 Attamen si ipse eis copiam faceret, se suis ipsorum vsos iu-
 mentis, hoc perlubenter facturos. Atq; hi quidē ista scrip-
 sere ad Iouianum. Eodem tempore, concilio Antiochiæ
 Syriæ conuocato, fides concilij Nicæni confirmata est, i-
 biq; omnium sententiis decretum, vt filius patri sine con-
 trouersia consubstantialis esse crederetur. Huic concilio
 interfuere, Meletius, qui id temporis ecclesiam Antioche-
 nam gubernabat, Eusebius episcopus Samosatenus, Pelagi-
 us Laodiceæ, quæ est vrbs Syriæ, Acacius Cæsareæ Palæsti-
 næ, Irenion Gazæ, & Athanasius Ancyræ episcopus. Qui-
 bus rebus confectis, concilij decreta significabant impera-
 tori per literas scriptas his verbis.

*Sanctissimo deoq; charissimo domino nostro Iouia-
 no, Victori, Augusto, concilium episcoporum Antio-
 chie in vnū ex varijs prouincijs conuocatorū. S.*

TVā pietatē, imperator sanctissime, cum primis labora-
 re, vt ecclesiæ pax & concordia stabiliatur, nobis ex-
 ploratū est. Neq; sumus nescij te sapiēter cōsyderas-
 se, formam veræ & orthodoxæ fidei ad hanc concordiam,
 confir-

confirmandā valere maximè. Idcirco ne in eorū numero,
 qui doctrinam veritatis, adulterare student, habeamur, vi-
 sum est tuæ prudentiæ significare, quòd fidem sancti con-
 ciliij iam olim Nicææ congregati & approbemus, & tene-
 amus: quādoquidem vocabulum **CONSUBSTANTIALIS**,
 quod quibusdam videtur parum rectè in ea positum, est
 proba à patribus commodaque interpretatione explana-
 tum: quæ quidem interpretatio ostendit filium ex patris
 substantia genitum: patri secundum substantiam similem:
 & neque affectionem ullam in eius inexplicabili genera-
 tione debere intelligi, neque vocabulum substantiæ apud
 sanctos patres ad consuetudinem Græci sermonis capi,
 sed ab illis poni ad euertendum illud pestiferum dogma,
 Christum scilicet ex nihilo ortum esse, ab Ario impiè in-
 troduitum: quod etiam isti Anomiani, id est, qui filium pa-
 tri dissimilè statuunt, nuper exorti, multo audacius impu-
 dentiùsq; ad ecclesiæ concordia labefactandā asseuerant.
 Quamobrè exemplar fidei ab episcopis Nicææ coactis ex-
 politæ (quam sane vehemèter amplectimur) his literis qui-
 bus animorū nostrorū sententiā tibi declarauimus, subiū-
 gere placuit. Atque hæc quidem decreuere episcopi, qui
 eo tempore Antiochiæ in vnum conuenerant, formulāq;
 fidei à concilio Nicæno editam, eisdem verbis, quibus e-
 rat conscripta, suis literis subiunxere.

*De magno Athanasio, qui maiorem in modum ab
 imperatore colebatur, quodque Aegypti
 ecclesiæ illi traditæ sunt, & de
 magni Antonij visione.*

CAP. V.

DUm hæc gerūtur Athanasius etiā episcopus Alexātri-
 æ, cōsilio suo cū quibusdā ex familiaribus suis cōmu-
 nicato, necessariū putauit imperatorē, qui Christianus
 erat, visere. Atque profectus Antiochiā, postulata sua
 imperatori exponit. Sunt tamē, qui dicunt, imperatorē eū
 ad se accersiuisse, vt quid de religione, & sana doctrina agē-
 dum esset ab illo cognosceret. Vbi verò res ecclesiæ ritè,
 quoad eius fieri poterat, constituerat, de reditu cœpit co-
 gitare. Euzoius autē episcopus sectæ Arianz Antiochiæ,
 Proba-